

(English below)

BESPAAR NIET OP DE DUURZAME UNIVERSITEIT VAN MORGEN

De Vlaamse universiteiten bevinden zich stilaan in een onhoudbare financiële situatie. De structurele onderfinanciering van het hoger onderwijs in combinatie met de gestegen lonen en energieprijzen zetten de nood voor verdere besparingen hoog op de agenda. [Terwijl de Universiteit Gent in 2022 al voor 9.3 miljoen euro bespaarde, was er in 2023 een tekort van 13,6 miljoen euro.](#) Het wordt stilaan pijnlijk duidelijk dat de universiteit hiervoor dieper en dieper in haar eigen vel moet snijden: herinner u de controverse rond het uitbesteden van de kinderdagverblijven, of de recente discussie rond het verhogen van het inschrijvingsgeld voor studenten. In die schijnbaar onstuitbare besparingslogica komt nu het universitair duurzaamheidsbeleid in het vizier.

De overweging om te besparen op onze duurzaamheidswerking staat in schril contrast tot [eerdere klimaatdoelstellingen die onze universiteit opstelde](#). Zo ging ze concrete engagementen aan rond de daling van het energieverbruik, het verhogen van de biodiversiteit op de terreinen en een duurzamer aankoopbeleid. Daarnaast werkt de universiteit aan een betere verankering van duurzaamheid in onderwijs, onderzoek en dienstverlening. Dit is geen gemakkelijke opdracht, aangezien duurzaamheidsuitdagingen zich niet houden aan de grenzen van wetenschappelijke disciplines of beleidsdomeinen. Speciaal hiervoor in het leven geroepen organen als de [Green Office Gent](#) of de denktank [Transitie UGent](#) proberen, met zeer beperkte middelen, hierin het verschil te maken en een kader te creëren waarbinnen geëngageerde personeelsleden en studenten samen en over de disciplines heen het duurzaamheidsbeleid van de universiteit vormgeven en versterken. Na eerder te snoeien in duurzaamheidsinitiatieven, lijkt het er sterk op dat het universiteitsbestuur hier nog verder op zal besparen.

Deze besparingen kunnen niet louter worden beschouwd als een objectieve of neutrale efficiëntieoefening: ze zijn fundamenteel verbonden met vragen over wat voor soort universiteit we willen en welke waarden we uitdragen. De UGent profileert zich als maatschappelijk geëngageerde “vrijhaven voor durfdenkers en dwarsliggers”, maar dit is moeilijk te vereenzelvigen met de richting waarin de nieuwe besparingsgolf zich dreigt te voltrekken. Maatschappelijk engagement als kernwaarde is betekenisloos wanneer de universiteit zich in haar beleid onverschillig toont tegenover de klimaatcrisis als grootste hedendaagse maatschappelijke uitdaging. Ook het uitreiken van eredoctoraten aan internationale voortrekkers in de duurzaamheidstransitie als Johan Rockström (2018), Nicholas Stern (2019) of Frans Timmermans (2023) staat haaks op het signaal dat met deze besparingen gegeven zou worden.

Deze open brief wil inspiratie bieden voor alternatieve beleidskeuzes die de duurzaamheidsdoelstellingen van de universiteit vrijwaren en zelfs versterken. De universiteit kan niet alleen kiezen om het huren van centraal gelegen private parkings stop te zetten, maar bovendien ook experimenteren met betalend parkeren door het digitaliseren en flexibiliseren van het parkeerbeheer waardoor heel wat inkomsten kunnen gegenereerd worden. Dit zijn milde maatregelen, gezien de bereikbaarheid van bijna alle universiteitscampussen met de fiets of het openbaar vervoer. Een andere mobiliteitsmaatregel bestaat uit het verder reguleren van vliegreizen. Zo registreert en betaalt de universiteit duizenden vliegreizen per jaar, waarvan een deel in Business en First Class. Het aan banden leggen van deze dure vluchten is een no-brainer. Dat is ook het gelijktrekken van de CO2-bijdrage voor vliegreizen met de internationale CO2-marktprijs. Met deze opbrengst kan de energieprestatie van onze gebouwen worden versterkt. De energieprestatie kan

ook verbeteren met een werkplekkenbeleid aangepast aan het stijgend aantal telewerkers of door de gebouwenverwarming verder af te bouwen tijdens vakantieperiodes.

We erkennen nogmaals de moeilijke situatie waarin onze universiteit zich bevindt. De olifant in de kamer is en blijft een Vlaamse Overheid die haar eigen vooropgestelde financieringsbeloftes niet respecteert. Hierdoor zadelt ze de universiteiten op met een huizenhoog en almaar groeiend probleem. Maar laat dat geen excuus zijn om te verzaken aan een aantal kernwaarden en activiteiten die ten grondslag liggen aan de duurzame universiteit en maatschappij van morgen. We vragen het bestuur dan ook om het credo van onze universiteit te volgen en nogmaals te denken alvorens te doen.

Don't cut back on tomorrow's sustainable university

Flemish universities are quietly finding themselves in an unsustainable financial situation. The structural underfunding of higher education combined with increased wages and energy prices are putting the need for further savings high on the agenda. [While Ghent University already saved 9.3 million euros in 2022, in 2023 there was a deficit of 13.6 million euros](#). It is gradually becoming painfully clear that the university has to cut deeper and deeper into its own skin for this: remember the controversy surrounding the outsourcing of the nurseries, or the recent discussion around raising the student registration fee. In that seemingly unstoppable savings logic, the university's sustainability policy is now coming into focus.

The consideration of cutting back on our sustainability work is in stark contrast [to previous climate goals set by our university](#). For instance, it made concrete commitments around reducing energy consumption, increasing biodiversity on its sites and a more sustainable purchasing policy. In addition to that, the university is working to better embed sustainability in education, research and services. This is no easy task, as sustainability challenges are not limited to the boundaries of scientific disciplines or policy areas. Specially created bodies such as the [Green Office Gent](#) or the think tank [Transitie UGent](#) try, with very limited resources, to make a difference and create a framework in which committed staff and students together and across disciplines shape and strengthen the university's sustainability policy. Having previously cut back on sustainability initiatives, it seems very likely that the university board will make further cuts here.

These cuts do not involve a mere objective or neutral efficiency exercise: they are fundamentally linked to questions about what kind of university we want and what values we promote. Ghent University profiles itself as a socially engaged "haven for daredevils and obstructionists", but it is difficult to identify this with the direction in which the new wave of cuts threatens to take place. Social commitment as a core value is meaningless if the university's policies are indifferent to the climate crisis as the greatest contemporary social challenge. Similarly, awarding honorary doctorates to international pioneers in the sustainability transition like Johan Rockström (2018), Nicholas Stern (2019) or Frans Timmermans (2023) is diametrically opposed to the signal that would be sent with these savings.

This open letter seeks inspiration for alternative policy choices that safeguard and even strengthen the university's sustainability goals. The university can not only choose to stop renting centrally located private car parks, but also experiment with payed parking by digitising and making parking management more flexible, which could generate a lot of income. These are mild measures given the

accessibility of almost all university campuses by bicycle or public transport. Another mobility measure consists of further regulating air travel. For instance, the university registers and pays for thousands of air trips a year, some of which are in Business and First Class. Restricting these expensive flights is a no-brainer. So is equalising the CO2 contribution for air travel with the international CO2 market price. This revenue can be used to strengthen the energy performance of our buildings. Energy performance can also improve with a workplace policy adapted to the increasing number of teleworkers or by further reducing building heating during holiday periods.

Once again, we acknowledge the difficult situation in which our university finds itself. The elephant in the room is and remains a Flemish Government that does not respect its own predetermined funding promises. As a result, it is saddling universities with a huge and ever-growing problem. But let that not be an excuse to abandon a number of core values and activities that underpin tomorrow's sustainable university and society. We therefore ask the board to follow our university's credo and think again before acting.

Ondertekend door / Signed by

Initiatiefnemers / Initiative by

Dr. Frederik De Roeck, postdoctoraal medewerker, vakgroep Politieke Wetenschappen

Dr. Kasper Ampe, postdoctoraal medewerker, vakgroep Politieke Wetenschappen

Prof. Brent Bleys, Vakgroep Economie, Faculteit Economie en Bedrijfskunde

Maarten Deleye, doctoraatstudent, Vakgroep Politieke Wetenschappen

dr. Charlotte Prové, Directie Onderzoeksangelegenheden

Kimberley Vandenhoe, doctoraatstudent, Vakgroep Politieke Wetenschappen

Meer dan 3 000 professoren, postdoctoraal medewerkers, medewerkers, doctoraatstudenten, studenten en alumni / More than 3 000 professors, postdoctoral employees, employees PhD students, students and alumni.

De volledige lijst met ondertekenaars / the full list of signatories:

https://docs.google.com/spreadsheets/d/14hxNKD60dDHMxSybN_PnveEQOP72Brf14JxFSyBUuas/edit?usp=sharing